

אבירך. בהיר הוא בשחקים - שרצה הקדוש ברוך הוא להרבק את אברם באור ההור שלם עליה ולהאר שם. ורוח עברית ותורתם פמן. ורוח עברית ותורתם. דקה לא בתר פבו בתויוקתא תורה וכל בני ביתו (נ"א וכל בני מאתה). בני ביתו (נ"א בני עירו), שפתותם ואחת הנפש אשר עשו בחן. פרח, שפתותם ואחת תבואה אל אבטיח שפהותם ואחת תבואה אל אבטיח בשלום וגוו.

וילך אברם כאשר דבר אליו ה' אמר רבי אלעוזר, בא ראה, שהרי לא כתוב וכי אברם כאשר דבר אליו ה', אלא וילך, כמו שנאמר לך לך, שהרי בראשונה עשו יציאה, שפתותם ויצאו אתם מאור כבושים ללבת הארץ בגען. ועכשו כתוב וילך, ולא כתוב ויצא.

באשר דבר אליו ה' - שהבטיח לו את כל הבטחותו. וילך אותו לוט - שהתחבר עמו כדי ללמד ממעשיו, עם כל זה לא למד כל זה. אמר רבי אלעוזר, אשרי הצדיקים שלומדים דברי הקדוש ברוך הוא כדי ללבת בהם ולירא מפניהם מאותו יום הדין שעתיד אדם לחת דין וחשבון לקודש ברוך-הוא.

פתח ואמר, (איוב לו) ביד כל אדם יחתום לרעת כל אנשי מעשהו. הפסוק הזה באורה. אבל בא ראה, ביום ההוא שנשלמים ימי האיש לצאת מן העולם, ביום ההיא שהגור נשבר והנפש רוצחה להפרד ממנה, אז נתנה רשות לאדם לראות מה שלא היה לו רשות לראות בזמן שהגור שולט ועמד על בריו.

ואו עומדים עליו שלשה שליחים ומחשבים ימיו וחתאו וכל מה שעשה בעוולם הזה, והוא מודה על הכל בפיו, ואחר כך הוא חותם בזמנא דגופא שלטא וקאים על בריה. יבדין קיימי עלייה תלת שליחן ומחשי יומי וחוובוי וכל מה דעבך בהאי עלמא, והויא אוידי על כל אבפוריה,

מארץ ומולדתך ומבית אביך. בהיר הוא בשחקים. דבעא קדשא בריך הוא לא בדקא ליה לא ברהם בההוא אור דליעלא ולא נחרא פמן. ורוח עברית ותורתם. דקה לא בתר פבו בתויוקתא תורה וכל בני ביתיה (נ"א וכל בני מאתה). בני ביתיה (נ"א בני מאתה) דכתיב ואת הנפש אשר עשו בחן. פרח, דכתיב ואחת תבואה אל אבטיח בטהר ותבאה אל אבטיח בשלום וגוו.

וילך אברם כאשר דבר אליו ה' אמר רבי אלעוזר תא חזי, דקה לא כתיב וייצא אברם כאשר דבר אליו ה' אלא וילך. כמה דעת אמר לך לך, דקה יציאה בקדמיה עבדו דכתיב וייצאו אתם מאור כבושים ללבת הארץ בגען, והשפא כתיב וילך ולא כתיב וייצא.

באשר דבר אליו ה' דابتחה לייה בכליה הבטחות. וילך אותו לוט, דאתחבר עמייה בגין למילך מעובדי, עם כל דא לא أولיף פולי hei. אמר רבי אלעוזר זכאי אנון צדיקיא דאולפי ארחות דקידשא בריך הוא בגין למיה בהו ולדה לא מגיה מהויא יומא דידי נא דזמין בר נש למיהב דינא וחוישבנא לקודשא בריך הוא.

פתח ואמר, (איוב לו) ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו hei קרוא אוקמונה. אבל (דף עט נ"א) תא חזי בההוא יומא דאשלימיו יומי דבר נש לאפקא מעולם, ההוא יומא דגופא אהבר ונפשא בעיא לאתפרשא מגיה, בדין אתיהיב רשו לבר נש למחימי מה דלא קונה לייה רשו למחימי בזמנא דגופא שלטא וקאים על בריה.

יבדין קיימי עלייה תלת שליחן ומחשי יומי וחוובוי וכל מה דעבך בהאי עלמא,